

בית העם

גִּלְעָד אֶדְבָּט נְשָׁא-צַיִוִּי

מגילות אסתר, א', ט'-כ"ב:

ג' וְשַׁתִּי הַמֶּלֶךְ, עֲשֵׂתָה מִשְׁתָּחָנוֹת נְשִׁים--בַּיּוֹת, הַמֶּלֶךְ אֶת-פְּנֵי הַמֶּלֶךְ אֶחָד שׁוֹרֵשׁ. לְהַבְיאָה אֶת-וְשַׁתִּי הַמֶּלֶךְ, לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ--בְּכָתָר מִלְכּוֹת: לְהַרְאֹתָה הַעֲמִים וּהַשָּׁרִים אֶת-יִפְיָה, בַּיּוֹתָה מֶרְאָה הָיאַ. וְתַמְאֵן הַמֶּלֶךְ וְשַׁתִּי, לְבוֹא בְּדָבָר הַמֶּלֶךְ, אֲשֶׁר, בֵּין הַסְּרִיסִים: וַיַּקְצֵף הַמֶּלֶךְ מַאֲזָה, וַיִּמְתַנוּ בְּעָרָה בּוֹ. וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ, לְחַכְמִים יְדַעֵי הַעֲתִים: ... מַה-לְעָשֹׂת, בַּמֶּלֶךְ, וְשַׁתִּי--עַל אֲשֶׁר-לָא-עֲשָׂתָה, אֶת-מְאֹםֶר הַמֶּלֶךְ אֶחָד שׁוֹרֵשׁ, בֵּין, הַסְּרִיסִים. וַיֹּאמֶר ... לֹא עַל-הַמֶּלֶךְ לְבָהּ, עֲוֹתָה וְשַׁתִּי הַמֶּלֶךְ: כִּי עַל-כָּל-הַשָּׁרִים, וְעַל-כָּל-הַעֲמִים, אֲשֶׁר, בְּכָל-מְנוּינֹת הַמֶּלֶךְ אֶחָד שׁוֹרֵשׁ. בַּיּוֹצֵא דָבָר-הַמֶּלֶךְ עַל-כָּל-הַנְּשִׁים, לְהַבְזֹות בְּעַלְיהָן בְּעַנְיִיהָן: בַּאֲמָרָם, הַמֶּלֶךְ אֶחָד שׁוֹרֵשׁ אָמַר לְהַבְיאָה אֶת-וְשַׁתִּי הַמֶּלֶךְ לְפָנָיו--לְאָבָהָה. וְהַיּוֹם הַזֹּה תָּאִמְרוּנָה שְׁרוֹת פְּרָס-וּמְרִי, אֲשֶׁר שְׁמַעְתָּ אֶת-דָבָר הַמֶּלֶךְ, לְכָל, שְׂרֵי הַמֶּלֶךְ; וּכְדִי, בְּזִוְן וּקְצָף. אֶם-עַל-הַמֶּלֶךְ טֻוב, יֵצֵא דָבָר-מִלְכּוֹת מִלְפָנָיו, וַיִּכְתַּבְדֵּל בְּדָרְתִּי פְּרָס-וּמְרִי, וְלֹא יַעֲבֹר: אֲשֶׁר-לָא-תִּבְאֹה וְשַׁתִּי, לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ אֶחָד שׁוֹרֵשׁ, וּמִלְכּוֹתָה יִתְנַחֵן הַמֶּלֶךְ, לְעוֹתָה הַטּוֹבָה מִמֶּנָּה. וְנִשְׁמַע פְּתַגְמָן הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר-יַעֲשֵׂה בְּכָל-מִלְכּוֹתוֹ, בַּיּוֹתָה הָיאַ; וּכְל-הַנְּשִׁים, יִתְנוּ קַרְבָּן בְּעַלְיהָן--לִמְנֹדוֹל, וְעַד-קְטֹן.

- ושתי מסרובת להגיע למשטה המלך, האם זהו מעשה איש' או חברותי? האם יש כאן אמירה פמיניסטית?
  - ושתי מארגנת משטה משלה. האם במשטה "לנשים בלבד" יש אמירה פמיניסטית או לאו דווקא?
  - מדו"ע סירובה של ושתי להגיע למשטה בתפס על ידי אחשורוש וסרייסו כמרד בעל השפעות מרוחיקות לכת על נשים בכל הממלכה? האם התנהלות זו יכולה להעיד על כוחה יכולת ההנעה של ושתי?
  - אילו השאלות היו לאירוע דומה לו היה מתறש היום? מה זה מעיד לנו?

מגילת אסתר פרק ד' פסוק ט' ועד פרק ה' פסוק ח'

וַיֹּאמֶר אָסְתָר, לְהַשִּׁבָּא אֶל-מֶדְכֵּי; וַיַּכְנֵן אֲבוֹא אֶל-הַמֶּלֶךְ, אֲשֶׁר לֹא-כָּבֵת, וַיַּכְנֵן אֶבְרָהִי, אֶבְרָהִי. וַיַּעֲבֵד, מֶרְדָּכֵי, וַיַּעֲשֵׂה, כָּל-אָשֶׁר צוּתָה עַלְיוֹ אָסְתָר. וַיַּהַי בַּיּוֹם הַשְׁלִישִׁי, וַיַּתְלַבֵּשׁ אֲסְתָר מְלֹכָות, וַיַּעֲמֹד בַּחֲצֵר בֵּית-הַמֶּלֶךְ הַפְּנִימִית, נִכְחַד בֵּית הַמֶּלֶךְ; וַיַּהַמְלֹךְ יוֹשֵׁב עַל-כִּסֵּא מְלֹכָתוֹ, בֵּית הַמְלֹכָות, נִכְחַד, פָּתַח הַבַּיִת. וַיַּהַי כְּرָאוֹת הַמֶּלֶךְ אֶת-אָסְתָר הַמְלָכָה, עַמְּדָת בַּחֲצֵר--נִשְׁאָה חֹן, בְּעִינָיו; וַיַּשְׁטֵט הַמֶּלֶךְ לְאָסְתָר, אֶת-שְׁדָבִיט הַזָּהָב אֲשֶׁר בֵּינוֹ, וַיִּקְרַב אָסְתָר, וַיַּגְעַךְ בַּרְאָשׂ הַשְּׁרָבִיט. וַיַּאֲמַד לְהַמֶּלֶךְ, מַה-לְאָסְתָר הַמְלָכָה; וּמַה-בְּקַשְׁתָּר עַד-חַצֵּי הַמְלֹכָות, וַיַּפְתֹּלֵךְ. וַתֹּאמֶר אָסְתָר, אַס-עַל-הַמֶּלֶךְ טוֹב--יְבֹא הַמֶּלֶךְ וְהַמְּנוֹ הַיּוֹם, אֶל-הַמְשֻׁתָה אֲשֶׁר-עָשִׂית לוֹ.

ויאמר המלך -- מהרו את-המן, לעשות את-כבר אסתר; ויבא המלך והמן, אל-המשתה אשר-עשתה אסתר לאスター ואמר המלך לאスター במשתה הין, מה-שאלתך ויבנתן לך; ומה-בקשתח עדר-חציו המלכות, ויתעש. ותען אסתר, ותאמר: שאלתי, ובקשתי. אם-מצאתני חן בעיני המלך, ואם-על-המלך טוב, לחת את-שאלתי, לעשות את-בקשתי -- יבוא המלך והמן, אל-המשתה אשר עשה להם, ומחר עשה, בראש המלך.

- בסופו של דבר, אוצר טילאה תפיקיד מカリע במנגילה.
  - האם הדבר קשור למעמדה ולתפקידה הרשמי או לאישיותה? האם גם כiom יש לנשים תפקיד ייחודי/אחר בעיצוב זהות יהודית ציונית ובחיבור למדינת ישראל? אם כן, מהו אותו תפקיד לדעתך?
  - בהסתכלות על הפעולות שנתקטו ושתי ואסתר, האם ניתן להסביר על הבדלי גישות בינהן? עם זאת גישה אחרת מזדהה יותר? איך גישה מבטאת כשר מנהיגות לדעתך?
  - האם אופן התנהלותן של ושתי ואסתר הוא "נשי"? במושגים של איה, במושגים של היום? במה? האם היום עדין ניתן לסתור התנהלות כנשית/גברית?
  - תוכל לזכיר באירוע בח"ר בו בחרת לנוהג כמו אסתר או כמו ששתי? למה בחרת לנוהג כך?